

Sygn. akt I ACa 558/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący:	SSA Roman Sugier
-----------------	------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2012 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko Samodzielnemu (...) Szpitalowi (...) im. prof. K. G.(...) Uniwersytetu Medycznego w K. i (...) Uniwersytetowi Medycznemu w K. przy udziale interwenienta ubocznego (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

na skutek wniosku powódki o zwolnienie od obowiązku uiszczania opłaty sądowej od skargi kasacyjnej

postanawia :

- 1) zwolnić powódkę od obowiązku uiszczania opłaty od skargi kasacyjnej ponad 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych,
- 2) oddalić wniosek w pozostałej części.

Sygn. akt I ACa 558/11

UZASADNIENIE

Powódka R. K. wносиła o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej w całości.

Opłata ta ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 100.000 złotych.

Powódka podała, że utrzymuje się z emerytury w kwocie 1027,40 złotych miesięcznie. Jest bezrobotna.

Zamieszkuje u znajomych w Niemczech, którzy kredytują jej koszty utrzymania lokalu mieszkalnego i opłat za media. Zobowiązanie z tego tytułu to około 400 euro miesięcznie, ponadto powódka zadłużyła się na zakup żywności i na przeloty samolotem na badania do Polski.

Łączne zadłużenie za okres 9 lat wynosi około 81.000 euro.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył co następuje:

Zażalenie powódki jest zasadne częściowo.

Ze względu na niewielką emeryturę i wysokość wymaganej opłaty powódka nie jest w stanie bez uszczerbku w kosztach bieżącego utrzymania koniecznego dla siebie uiścić całości wymaganej opłaty.

Wniosek nie zasługuje jednak na uwzględnienie w całości.

Z akt sprawy wynika, że prawomocnym wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2012r. na rzecz powódki została zasądzona od pozwanych łącznie kwota 70.000 złotych z ustawowymi odsetkami od 2008r. Daje to w sumie świadczenie na rzecz powódki wynoszące około 100.000 złotych.

Pozwani nie zakwestionowali wyroku i nie wnieśli od niego skargi kasacyjnej.

Z oświadczenia powódki wynikało, że od dziewięciu lat nie ponosi kosztów utrzymania w Niemczech.

Nawet jeśli powódka posiada zobowiązanie z tego tytułu brak jest podstaw do uznania, że ich spłata stała się wymagalna po zapadnięciu zaskarżonego wyroku.

Dlatego należało uznać, że powódka dysponując znaczną wierzytelnością wynikającą z zaskarżonego wyroku lub środkami wypłaconymi z tego tytułu jest w stanie uzyskać kwotę 25.000 złotych z przeznaczeniem na opłacenie 1/4 wymaganej opłaty. Pozostałe środki powódka może przeznaczyć na bieżące utrzymanie i spłatę części zobowiązań.

Z tych względów na mocy art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należało orzec jak w sentencji.